

192.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 marca 1925 r.

w sprawie rodzajów przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i samorządowych oraz kategorii zatrudnionych w nich robotników, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Na mocy ustępu 2 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotnicy, zatrudnieni w następujących przedsiębiorstwach państwowych: kopalniach węgla kamiennego i ropy naftowej, fabryce olejów mineralnych w Drohobyczu, odbieralni ropy w Modryczu, fabryce związków azotowych w Chorzowie, hucie „Blachownia”, tartakach i zakładach obróbki drewna, oraz zakładach przemysłowo-szkolnych dla inwalidów w Piotrkowie.

§ 2. Podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia wykwalifikowani robotnicy zatrudnieni przy perjodycznych robotach okresowych:

- 1) na kolejach państwowych,
- 2) ziemnych i budowlanych, prowadzonych we własnym zarządzie przez władze wojskowe i w magazynach wojskowych,
- 3) budowlanych, drogowych, wodnych (budowlanych i regulacyjnych) i meljoracyjnych, prowadzonych we własnym zarządzie przez władze państwowe i samorządowe, oraz

4) we wszystkich przedsiębiorstwach państwowych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Robotnicy niewykwalifikowani, zatrudnieni przy robotach, określonych w p. 1. 2 i 4 § 2 niniejszego rozporządzenia, oraz przy robotach budowlanych, prowadzonych we własnym zarządzie przez władze państwowe, z wyjątkiem robót przy budowie telegrafów i telefonów, podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia:

a) o ile te roboty trwają normalnie dłużej niż 6 miesięcy w roku, oraz

b) o ile robotnicy ci w ostatnich 12-tu miesiącach przed przyjęciem ich do tych robót pozostawali co najmniej przez 10 tygodni w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650).

§ 4. Przedsiębiorstwa i zakłady pracy związków samorządowych obowiązane są zabezpieczyć te kategorie zatrudnionych robotników, którym na wypadek zwolnienia, przedsiębiorstwa te nie zapewnią zabezpieczenia w okresie ich bezrobocia na podstawie obowiązujących regulaminów, uchwalanych przez

organy reprezentacyjne odnośnych związków samorządowych.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 15 dni po jego ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

193.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 lutego 1925 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.

Na podstawie art. 13, 33 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego ustanawia się rejonowe hurtownie tytoniowe.

Granice rejonów hurtowni tytoniowych ustala Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W każdym rejonie będzie jeden lub kilku rejonowych hurtowników tytoniowych.

§ 2. Wydane na powyższym obszarze po myśli § 20 ustęp 3 rozporządzenia z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) prowizoryczne zezwolenie na prowadzenie hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych zostaną wymienione na nowe dokumenty koncesyjne, a to:

A) Sprzedawcom wyrobów tytoniowych, którzy w czasie od 1 lipca 1924 r. do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wykonywali hurtową sprzedaż samoistnie w rozumieniu § 8 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42 poz. 285) lub w połączeniu z handlem towarów korzennych wydadzą izby skarbowe, względnie upoważnione przez nie urzędy skarbowe akcyz i monopolów dokumenty koncesyjne na rejonowe hurtownie tytoniowe w dotychczasowych lokalach.

Oprócz tych sprzedawców koncesje na hurtownie rejonowe w razie stwierdzonej potrzeby wydawane będą w każdym wypadku za osobnym zezwoleniem Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w pierwszym rzędzie osobom wymienionym w punkcie 1 ustęp a—d rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114 poz. 1022).

B) Sprzedawcom wyrobów tytoniowych, prowadzącym dotąd prowizorycznie hurtową sprzedaż na zasadzie § 20 ustęp 3 rozporządzenia z dnia